

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205567
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120205567.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: L. L., W., XX.X.XXXX, F. E. XX, XXX XX V., právne zastúpený JUDr. Ladislav Riedl, advokát, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o, Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o priznanie primeraného finančného zadostučinenie 1.500 eur taktó

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.000 eur všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.5.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.500 eur. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16 Csp 2/2017 bol úspešný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.3.47,58 eur s prísl.. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musel brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadostučinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vyslovil názor o absencii dôvodu a výšky zadostučinenia. Uviedol, že neexistuje žiaden dôvod na priznanie žalovanej sumy s tým, že žalobca neodôvodnil vznesený nárok, pričom je potrebné prihliadať aj na závažnosť ujmy. Tvrdil, že žalobcovi žiadna ani potenciálna ujma nevznikla, ale získal výhodnejší úver Pôvodné rozhodnutie nepovažoval za úspešné uplatnenie porušenia práv spotrebiteľa. Inštitút primeraného zadostučinenia by nemal slúžiť na duplicitné uplatnenie práva. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 7 sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 16Csp/2/2017-44 zo dňa 23.11.2017, na č. I. 16 sa nachádza vyjadrenie žalovaného k žalobe.

4. Dňa 29.9.2020 tunajší súd pod č. k. 16 Csp 88/2020 vyhlásil rozsudok, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a zároveň priznal žalobcovi oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Mal za to, že v konaní neboli splnené podmienky, ktoré sú zákonom vyžadované pre priznanie finančného zadosťučinenia. Podľa žalovaného predpokladom toho, aby súd mohol priznať primerané finančné zadosťučinenie je to, že spotrebiteľove práva sú porušené a sám vyvíja iniciatívu ako túto situáciu odvrátiť a zabezpečiť si súdnym rozhodnutím ochranu. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 16Csp/2/2017 bolo výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia, čo v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností. Podľa žalovaného žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom mal žalovaný jeho práva alebo povinnosti ako spotrebiteľa poškodiť. Obmedzil sa len na konštatovanie, že bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá nemá zákonné náležitosti, čo však nemožno považovať za porušenie práv a povinností, ktoré by mali za následok poškodenie spotrebiteľa nakoľko pre spotrebiteľa by z toho vyplynula len výhoda, že poskytnutý úver je pre neho bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade žiadna škoda spotrebiteľovi nevznikla, práve naopak, získal výhodu bezúročného a bezpoplatkového úveru, ktorý by mu neposkytla žiadna banka ani iná inštitúcia. Ak by na základe takejto skutočnosti malo byť spotrebiteľovi priznané ešte aj primerané finančné zadosťučinenie, ide o nesprávny výklad a aplikáciu právnej normy. Pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia by sa z poskytovania úveru stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Tento samotný dôvod vyvracia splnenie hypotézy právnej normy uvedenej v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Podľa žalovaného žalobcovi v danom prípade ani len potenciálne riziko ujmy nehrozilo, z celého zmluvného vzťahu sa snaží vyťažiť výhody a finančné prostriedky. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody. Žiadal preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalovanému priznal náhradu trov konania; žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 9 CoCsp 54/2020-63 z 25.2.2021 zrušil vyššie uvedený rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že nie je zrejme, ako k sume primeraného zadosťučinenia súd dospel. Povinnosťou súdu je zohľadniť výsledky vykonaného dokazovania, všetko čo v konaní vyšlo najavo vrátane toho čo k uplatnenému nároku uviedli strany sporu. Všetky tieto predpoklady musí súd v rámci úvahy o výške nároku posúdiť kvalitatívne a kvantitatívne, a to aj z hľadísk ich významu pre rozhodnutie, ku ktorému dospel. Žalovaný pritom už vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal v čom pociťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 1.500 eur. V priebehu ďalšieho konania uložil súdu prvej inštancie nárok uplatnený žalobou opätovne prejednať, vyhodnotiť námietky žalovaného a posúdiť primeranosť z objektivných hľadísk.

7. Po vrátení veci súd prvej inštancie doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi od ostatného pojednávania konštatovaním, že na č. l. 34 a nasl. sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 16Csp/88/2020-34 zo dňa 29.9.2020, na č. l. 38 a nasl. sa nachádza odvolanie žalovaného voči vyššie uvedenému rozsudku, na č. l. 63 sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 9CoCSp/54/2020-63 zo dňa 25.2.2021, na č. l. 70 a nasl. je ospravedlnenie žalovaného z neúčasti na dnešnom pojednávaní a napokon súd oboznamuje aj ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na dnešnom pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16 Csp 2/2017 zo dňa 23.11.2017 v právnej veci žalobcu L. L., W.. XX.X.XXXX proti žalovanému Home Credit Slovakia, a. s. súd rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenia vo výške 3.347,58 eur a žalobcovi zároveň priznal oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

21. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo v tzv. základnom/pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16 Csp 2/2017 k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú prax, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že zmluva nemala podstatné náležitosti - údaj o RPMN a adresa predávajúceho, kde si je možné uplatniť reklamáciu. Žalovaný sa na základe zmluvy o úvere pri absencii obligatórnych zmluvných náležitostí snažil od žalobcu získať financie bez protihodnoty.

22. Žalobca musel aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa môže, ale aj nemusí, zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

23. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická

osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi, je potrebná určitá intenzita.

24. Súd prvej inštancie, súc viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu, vo vzťahu k priznaniu primeraného zadosťučinenia konštatuje, že už zo samotnej podstaty sporu je zrejmé, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je daný, keďže nebol spochybnený úspech spotrebiteľa v tzv. základnom konaní a vydanie bezdôvodného obohatenia.

25. To, že si žalobca neuplatnil právo vypovedať na súde a rovnako tak nenavrhol ani jeho právny zástupca súd nevnímal ako vadu konania, keďže ide o žalobcovu právo, nie povinnosť. Aj bez výsluchu žalobcu súd prvej inštancie mal nárok žalobcu žiadať primerané finančné zadosťučinenie za daný, všetko vo svetle už právoplatne priznanej vysokej sumy, o ktorú mohol žalobca pri bezdôvodnom obohatení žalovaného prísť.

26. Ak žalovaný vo svojom odvolaní tvrdí, že žalobca sa z celého zmluvného vzťahu snaží vyťažiť výhody a finančné prostriedky, je nutné uviesť, že žalobca sa domáha práva priznaného mu samotným znením zákona a žalovaný sa v zmluvnom vzťahu snažil od dlžníka získať finančné prostriedky v rozpore so znením zákona, čo vytvára absolútne diametrálne odlišný pohľad na kvalitu oboch nárokov.

27. Je potrebné akcentovať, že v tomto konaní žalobca - spotrebiteľ by bezdôvodne preplatil dodávateľovi úver o 3.347,58 eur, čo predstavovalo právoplatne priznané bezdôvodné obohatenie. Ide pritom o sumu nie malú (pozn. priemerná hrubá mzda v Slovenskej republike predstavovala v roku 2020 sumu 1.133 eur), ktorá predstavuje v čistom viac ako tri priemerné mesačné mzdy. Perfídnosť dodávateľa v danom prípade spočíva v tom, že ak by žalobca - spotrebiteľ - dlžník nebol aktívny, nedomáhal sa svojich práv a uhradil ďalšie splátky z predmetnej zmluvy, pomerne vysokou sumou by úver preplatil a úverový vzťah by sa ukončil. Na druhej strane ak si spotrebiteľ dal námahu aktivovať súdne konanie a uspel v ňom, dodávateľ - žalovaný v odvolaní konštatuje, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom mal žalovaný jeho práva alebo povinnosti ako spotrebiteľa poškodiť, pričom uvedené súd odôvodňuje vyššie. Ak by žalovaný v kontraktáčnom procese nič neporušil, nebol by žalobca býval úspešný so svojím nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia.

28. Súd prvej inštancie podrobil priznanú sumu aj v kontexte princípu primeranosti., poukazujúc aj na tzv. Paretovo optimum. Jedná sa z ekonomického pohľadu o taký stav spoločnosti, kedy žiadny jednotlivec, alebo skupina už nemôže dosiahnuť lepšie postavenie bez toho, aby sa postavenie iného subjektu zhoršilo. Ide o rovnovážny stav, kedy ak sa chce mať niekto lepšie, než ako sa má, môže tak urobiť len na úkor iného.

29. Súd má za to, že negatívny dopad na žalovaného je ďaleko menší, prihliadajúc na princíp proporcionality, ako pozitívny dopad na žalobcu, všetko vo svetle tej skutočnosti, že to bol práve žalovaný, ktorý imperfektnou zmluvou porušil spotrebiteľské práva, v tomto konaní žalobcu a v kontraktáčnom procese dlžníka.

30. Spôsobom vyššie uvedeným určenú výšku peňažného zadosťučinenia súd prvej inštancie prehodnotil v zmysle pokynu odvolacieho súdu na sumu 1.000 eur, ktorú súd považuje za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikať v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

31. Súd prvej inštancie vzhľadom na to, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval na základe absencie zmluvných podmienok, bezdôvodne sumu 3.347,58 eur, ktorá bola žalobcovi právoplatne priznaná, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý mohol/musel riešiť podanou žalobou.

32. Súd prvej inštancie ďalej dôvodí, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak (hoci aj minoritne) funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za

to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

33. Je potrebné tiež akcentovať, že nemožno „ukracovať“ v tomto konaní žalobcu (v kontraktálnom procese dlžníka) od možnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Napokon bol to v tomto konaní žalovaný (v kontraktálnom procese veriteľ), kto porušil spotrebiteľského práva, preto musí znášať aj riziko žalobného efektu, všetko vo svetle toho faktu, že je to žalobca, kto je pri iniciácii sporu tzv. dominus litis. Úspešnosť žalobcu v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia nebola sporná, teda došlo k naplneniu hypotézy právnej normy viazanej na inštitút primeraného zadosťučinenia.

34. Súd preto považoval, ako je uvedené vyššie, za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 1.000 eur, a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila. Súd preto priznal žalobcovi reflektujúcu zásadu primeranosti a spravodlivosti primerané zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv vo výške, ktorá predstavuje ani nie tretinu z už právoplatne priznaného bezdôvodného obohatenia v pôvodnom konaní.

35. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

36. Nemožno preto opomenúť ani rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3Co/53/2016 zo dňa 4.10.2016, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že minimálna výška primeraného finančného zadosťučinenia na to, aby bola odradzujúca pre dodávateľa by mala byť nad 50% sumy, o ktorú by chcel potenciálne dodávateľ spotrebiteľa pripraviť. V predmetnom konaní priznaná suma nepredstavuje ani vyššie uvedených 50 %, preto mal súd sumu 1.000 eur predstavujúcu primerané finančné zadosťučinenie za primeranú, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

37. Napokon sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou, aké konkrétne práva žalobcu boli porušené. Je potrebné zdôrazniť, že práva žalobcu boli bezpochyby porušené, keďže o tom svedčí úspech v spore v základnom konaní, vo veci vydania bezdôvodného obohatenia. Už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu.

38. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.